

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFROUW
C. A. A. F. GOEMANS ♦ J. W. BARTELD'S ♦ J. A. TIRION
F. TOLLENAAR ♦ TH. A. RESINK

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 16.

VRIJDAG 22 FEBRUARI 1924.

INHOUD: Redactioneel: Bericht. — D.S.C.: De heeren in de Phoenixstraat, III. — Groote Menschenpers: Ingenieurs-crisis en Ingenieurs-vorming. — Rommelpot: Achtsten Roomschen Studentendag; Vereeniging Residentie-orkestconcerten te Delft. — T. H.: Overgangsbepalingen examens. — Gedachten en Gedichten: Voorwoord. — Correspondentie.

REDACTIONEEL.

BERICHT I.

Degenen, die het verzoekschrift aan den Minister van Onderwijs, nog niet geteekend hebben, kunnen dit alsnog doen bij de Boekcentrale en bij Waltman.

In 4 dagen tijds mocht het gelukken 1275 handteekeningen te verzamelen.

BERICHT II.

Corpsleden, die een komedie in Stads Doelen bezoeken, hebben het recht met een plaatsbewijs 3e rang, 2e rang te zitten, met een bewijs 2e rang, 1e rang plaats te nemen en tengevolge van de cyclische verwisseling zich met een bewijs 1e rang op de 3e rang neder te vlijden.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DE HEEREN UIT DE PHOENIXSTRAAT.

III.

De gevolgen van Klikjesgeest en Familie-regeering doen zich nog in veel meer dingen gevoelen. Als men onder het motto „samenwerking” uitsluitend in den kring zijner vrienden en kennissen zoekt naar krachten voor de leiding der vereenigingen dan is het begrijpelijk dat maar zelden de juiste persoon op de juiste plaats het werk verricht. Dat voor de behartiging van bepaalde belangen niet steeds een geschikt persoon te vinden is, kan allicht gebeuren; men moet de belangen daarom niet versnipperen. Ons Corps telt momenteel 15 officieele vereenigingen, waarvan er velen in niet zoo'n uitgebreide mate behoeft vertegenwoordigd te zijn. Als bijv. een kleine groep van leden dezelfde liefhebberijen bedrijft is er nog volstrekt geen reden om een vereeniging onder hen op te richten met bepalingen een jaarlijksch programma en bestuur. Men kan veel beter besluiten dat een groep van dergelijke studenten alleen dan een bepaalde bijeenkomst houdt, wanneer oprechte behoefte bestaat zich in een bepaalde branche te verdiepen. Want straks als het animo verdwenen is, zit men met een vrijwel ledenlooze vereeniging zonder eenige energie.

Het Corps mag geen gezelschap van bestuursleden worden. We zijn werkelijk allen nog maar studenten met gewone eigenschappen en nog leeken op elk gebied. Het ceremonieel is een mooi lintje aan het studentenleven in zijn geheel, moet echter niet opgevat worden als een verheerlijking van bepaalde personen. Essentieel verschillen de Corpsleden weinig van elkaar. Het zich op een hooger voetstuk plaatsen is ongemotiveerd.

Daarvan onafhankelijk staat de appreciatie van denkbeelden en diensten, die we aan het Corps beschikbaar stellen. Tinnegieter wees reeds op het cardinale punt: Als de vereeniging geen voldoende tegenprestaties kan bieden voor het geld dat zij verslindt, heeft zij geen bestaansrecht. Hij hoopte door bepaalde hervormingen in de werkwijze der vereenigingen een meer gezonde toestand te scheppen. Daarmee ben ik het gedeeltelijk eens. Ik wees echter reeds in vorige artikelen erop, dat wanneer de goede wil tot samenwerking niet bestaat, elke hervorming

haar nut mist. En deels moeten wij de oorzaak zoeken onder hen, die noch diensten, noch denkbeelden beschikbaar willen stellen, die slechts nemen willen en niet geven. Ook daar richt hervorming niets uit.

Nu ben ik terug op mijn uitgangspunt.

Als te midden van hen die de leiding of het verworven vertrouwen benutten voor eigen genoeg en belangen, een persoon verschijnt met breeder ideeën, overtuigender in zijn idealen en met het voornemen tot plichtmatigen arbeid, dan zal men misschien zijn werkkraft accepteren, maar hij zal gedwongen worden al het andere goeds dat hij meebrengt over boord te werpen; een nieuwe gedachte wordt in de kiem gesmoord, doortastende verandering vermijdt men angstvallig. Komt zoo'n geschikt persoon aan het bewind eener vereeniging, dan blijkt weldra hoe weinig hij kan uitrichten met zijn goede kracht. De traagheid der omgeving, de voortdurende kanting tegen nieuwheden, de drang om het oude te behouden en bovenal de klikjesgeest maakt het degenen die goed willen schier onmogelijk, laar waar zij hun beste krachten kunnen geven, ingrijpend op te treden. Zoo wordt de vorming van individualiteit onder de studenten gedood. Zoo is ons Corps een saai societyleven geworden.

En mogen financieele nood en zware studie een gedeeltelijke verontschuldiging zijn, de bovenstaande aantijgingen zijn niet met hen te verdedigen.

De fout ligt bij ons zelve.

Malaise, daarmee gepaard gaande overvloed aan krachten en daardoor verzwaring der studie, zij zijn de band die ons Corps met de omgevende wereld verbindt. Verder is niets in ons studentenleven veranderd dat reden geeft de samenstelling van het Corps te richten naar ons. Er zijn zeer vele voorbeelden, van lang en kort geleden, die toonen dat het Corps in dezen vorm voldeed. Daarom nogmaals: De fout ligt bij ons! Wij moeten veranderen; wij moeten ons richten naar de mogelijkheden die het Corps biedt. Wanneer daartoe de oprechte wil bestaat en wanneer we zulks ook in den daad toonen zal vanzelf blijken welk een mooie, rijke, dankbare vereeniging het Delftsch Studenten Corps is.

Naar aanleiding van Tinnegieter's laatste artikel loop ik vooruit op mijn uiteenzetting.

In deze mufte atmosfeer, onder de heerschende gedrukte stemming komt Tinnegieter met het voorstel: Afschaffing der Groentijd.

Laat ik direct meedeelen, dat ik het met dit voorstel volstrekt niet eens ben. En dan moet ik in de eerste plaats wijzen op enkele onjuistheden in het betoog van den voorsteller. Er is toch niets sinds de grijze oudheid van ons Corps veranderd, dat de redenen wegneemt die tot den bestaanden groentijd voerden? De verlenging van een verplichte kennismaking is een lapmiddel dat zijn bedoelde uitwerking onder het groote aantal Corpsleden evenmin zal hebben. Dan, wat verstaat Tinnegieter onder „het grondprincipe der groentijd (met voet van ongelijkheid) dat dood is.” Bestaat er geen belangstelling voor den groentijd meer — geschiedt het ontgroenen onder een benauwend gevoel van verveling? Ik moet er den nadruk opleggen zulks in mijn naaste omgeving nooit te hebben opgemerkt!!

De voet van ongelijkheid heeft zijn schaduwzijden, dat zal geen Corpslid ontkennen. Maar de afschaffing heeft nadeelen, die belangrijker zijn dan een verbetering der kennismaking voor de candidaat-leden en een (numeriek?) gunstiger toestand voor het Corps.

De groentijd, sedert ik hem onderging tot de laatste maal dat ik hem meemaakte, beteekende een verjongingskuur voor het Corpsleven, die telkens weer eens de gezegende gelegenheid bood, zijn meening ook tegenover anderen, uit verschillende kringen, kenbaar te maken. De groentijd was niet alleen als zoodanig voor de groenen, maar hij was een tijd van woeling, deels ook een groentijd voor de Corpsleden.

Al schijnt het direct alsof men met de afschaffing der ongelijkheid, die gunstige eigenschap van den groentijd niet aanlast, m.i. zal het funeste gevolgen hebben op de geest in het Corps, die momenteel reeds aan den afgrond staat.

Een volgend maal zal ik hieromtrent nog meer argumenten naar voren brengen.

MEPHISTO.

GROOTE MENSCHENPERS.

In de „Ingenieur” van 16 Febr. j.l. treffen we het volgende artikel aan van Ir. A. W. Koster, over de opleiding van den Franschen ingenieur.

Over de studievrijheid aan de E. P. zelf verstrekt schr. geen gegevens. Wel legt hij er de nadruk op dat de sterk onvrije particuliere technische scholen geen equivalenten ingenieur met de E. P. en haar E. d'A. kunnen opleveren, hoe overvoerd hun programma ook zijn moge.

INGENIEURS-CRISIS EN INGENIEURS-VORMING.

De tijd is sinds lang voorbij, dat met het bezit van het Nederlandsche ingenieursdiploma een zekere maatschappelijke rang en welstand zoo goed als onafscheidelijk verbonden waren. De vorming van een aantal ingenieurs, in geen verhouding staande tot de behoeften van de administraties en de particuliere industrie, heeft een misstand geschapen, die sedert ongeveer een kwart-eeuw steeds verergerd is, om ten slotte door de algemeene malaise uit den latenten in den acuten vorm over te gaan. De tegenwoordige industriële malaise is bovendien van een ander karakter dan de slechte tijden, die de industrie reeds zoo vaak, om de 10 of 12 jaren, door te maken had. De toestand in vele landen, welke vroeger een afzetgebied voor de Nederlandsche industrie vormden, is radicaal veranderd; de koopkracht dezer landen is niet alleen voor langen tijd verminderd, maar de uitbreiding der nationale industrie tijdens den oorlog maakt er de medewerking van vreemde nijverheid overbodig; door de opleving van nationalistische gevoelens wordt bovendien in vele landen de plaatsing van vreemdelingen, zelfs neutrale, ongaarne gezien. Daarbij komt nog dat Nederland zelf, dat zich beroemt op breede internationale gevoelens, den noodlijdenden en betrekkinglozen van geheel Midden-Europa tot gastvrije arke des behouds geworden is, waardoor de reeds bestaande wanverhouding tusschen vraag en aanbod nog ongunstiger wordt. Die ver gedreven gastvrijheid is zooveel te bedenkelijker voor de Nederlandsche ingenieurs, daar, zelfs bij verbetering van den industrieelen toestand in Nederland, hun lot weinig verbeteren kan, zoo de toevloed uit het buitenland niet beperkt wordt. De grond-oorzaak van den misstand blijft evenwel de „overproductie” der T. H., welke een soort ingenieurs-proletariaat schiep, tengevolge waarvan de waardigheid van den ingenieursstand verminderd werd en alle „esprit de corps” uit de ingenieurswereld verdween.

Interessant is het den toestand gade te slaan, welke op dit gebied in Frankrijk heerscht. Het hooger technisch onderwijs is er opgedragen aan de Ecole Polytechnique met haar verschillende „Ecoles d'application” en aan de Ecole Centrale des Arts et Manufactures. Eerstgenoemde school is de hoogste instelling, welke de ingenieurs levert voor de staatsbetrekkingen en de particuliere industrie. Het eigenaardige militaire karakter dezer school, welke tevens bestemd is voor de opleiding der artillerie- en genie-officieren, is een gevolg van haar oprichting in een tijd, toen de ingenieurstitel uitsluitend den militairen ingenieurs toegekend werd. Dat karakter der school en het vervullen van een diensttijd als officier door haar leerlingen kan trouwens zijn goede zijde hebben voor jonge lieden, wier bestemming het is later leidende posities te bekleeden. Tevens werkt het stelsel mede tot de vorming van een uiterst sterk „esprit de corps”.

Het onderwijs aan de Ecole Polytechnique duurt 2 jaar en is hoofdzakelijk theoretisch; het wordt aangevuld door het onderwijs der „Ecoles d'application” (Génie Maritieme, Ponts et Chaussées, Mines, Artillerie et Génie, enz.) met een leertijd van 2 of 3 jaar.

De Ecole Centrale komt in belangrijkheid na de Ecole Polytechnique; het is een burgerlijke instelling met een leertijd van 3 jaar.

De omvang van het theoretisch onderricht aan de E. P. is gemakkelijk te beoordeelen uit de gebruikte leerboeken, zooals de Cours d'Analyse van Humbert, de Cours de Géométrie van d'Ocagne, de Cours de Mécanique van Lecornu, enz. Het zou te ver voeren de leerprogramma's der E. P. en E. C. te beschrijven. Bovendien is ons voornaamste doel te wijzen op het grond-

beginsel van het Fransche technisch hooger onderwijs, volgens hetwelk de toegang der hoogste scholen slechts dien leerlingen wordt opengesteld, die op grond van een moeilijk vergelijkend examen (Concours) in staat geacht worden de lessen met vrucht te kunnen bijwonen. Tevens beperkt op deze wijze een zorgvuldige „selectie” het aantal der afgestudeerden en kunnen de lessen tot een zeer hoog wetenschappelijk peil opgevoerd worden.

Van de ongeveer 1200 kandidaten, die jaarlijks aan het Concours der E. P. deelnemen, worden dan ook slechts ruim 200 tot die school toegelaten. Aan het examen der E. C. nemen ongeveer 1500 kandidaten deel, waarvan ongeveer een vijfde wordt toegelaten. Voor de E. P. moeten de kandidaten niet jonger zijn dan 17 en niet ouder dan 21 jaar; aan de E. C. bestaan geen leeftijdsgrenzen. Daar de programma's der beide examens niet veel uiteenlopen, worde hier volstaan met het opnoemen van eenige der onderwerpen van het examen der E. P.

A. Moderne talen.

Engelsch of Duitsch verplicht; voor meer dan één vreemde taal extra-punten.

B. Wiskunde.

I. Algebra en analyse. Determinanten; complexe (theorema van De Moivre); onderzoek naar de convergentie en divergentie van reeksen; hogere-machts-vergelijkingen; algemeene eigenschappen; benaderingsmethode van Newton.

Functies van één of meer onafhankelijk veranderlijken; afgeleide functies; reeksen van Taylor en Mac-Laurin; integratiemethoden; berekening van lengten, oppervlakten, inhouden en traagheidsmomenten; oplossing van differentiaal-vergelijkingen, met inbegrip van die der tweede orde met constante coëfficiënten, zonder tweede lid of met tweede lid bestaande uit een veelterm of een som van termen van den vorm $A e^{ax}$.

II. Trigonometrie. Vlakke driehoeksmeting; grondformule der boldriehoeksmeting.

III. Analytische meetkunde. Rechte lijnen en voornaamste eigenschappen der krommen van den tweeden graad; raaklijnen, asymptoten, omhulling, kromming; rechte lijn, platte en gebogen vlakken der tweede orde, ruimtekrommen; raaklijnen, raakvlakken; kromming van ruimtekrommen en oppervlakken; theorema van Meunier.

IV. Beginselen der cinematica, statica en dynamica; centraalbeweging; begrippen krachtveld en krachtlijn.

V. Beschrijvende meetkunde. Rechte lijn en plat vlak; bol; kegel; cylinder; omwentelingslichamen; regelvlakken van den tweeden graad. Raakvlakken. Snijding der genoemde oppervlakken door rechte lijnen, platte en gebogen vlakken. Schaduwbe-paling; beginselen der perspectief.

C. Natuurkunde.

I. Optica. Lenzen, spiegels, instrumenten; bepaling der licht-snelheid.

II. Meten en wegen; slinger; eenheden en dimensies; barometer; capillariteit en oppervlakte-spanning.

III. Beginselen der warmte-leer. Thermometer, calorimeter, mechanisch warmte-equivalent; uitzetting van vaste lichamen, vloeistoffen en gassen; verandering van aggregatie-toestand; phasenregel; oplossingen; wetten van Raoult.

IV. Magnetisme en electriciteit ontbreken op de lijst der E. P. doch niet op die der E. C. (ongeveer volgens ons programma H. B. S.).

D. Scheikunde.

Algemeene beginselen; grondbeginselen der thermo-chemie; de metalloïden en haar voornaamste verbindingen; bereiding en industriële toepassingen.

De organische verbindingen, met uitzondering van methaan en cyaan, komen op de lijst niet voor; de organische en vooral de natuurkundige scheikunde worden evenwel aan de E. P. uitvoerig behandeld.

De volledige programma's der toelatings-examens tot de E. P. en E. C. met toelichtingen enz., worden jaarlijks in den handel gebracht door de Librairie Vuibert. Uit voorgaand uittreksel kan men zich echter een voorstelling vormen van de kennis, welke voor de toelating tot genoemde scholen vereischt wordt. Deze kennis wordt verkregen aan de zoogenaamde „Classe de Mathématiques spéciales” der Lycées, en het is dan ook tijdens dat onderricht, en natuurlijk bij de vergelijkende toelatings-examens zelf, dat de groote massa uitvalt dergenen, die geen voldoende ijver en werkkraft bezitten, of geen genoegzamen aanleg betoonen tot de voornaamste hulpwetenschappen van den ingenieur. Aan de lessen, die aan de hooge technische scholen zelf worden gegeven, wordt op deze wijze slechts door een „élite” deelgenomen, dien in staat is om ook de behandeling der moeilijkste onderwerpen te volgen, zoodat aan het onderwijs een zeer hoog wetenschappelijk karakter kan worden gegeven. Tegelijkertijd wordt de vorming van een ingenieurs-proletariaat voorkomen.

Volledigheidshalve zij vermeld dat door de tweede-rangs en particuliere technische scholen, ook in Frankrijk tegenwoordig te talrijk technici gevormd worden. Aan de diploma's dier scholen wordt echter betrekkelijk geringe waarde toegekend. Dit

neemt niet weg dat aan die scholen het onderwijs meestal goed is en dat den leerlingen veelal zware eischen worden gesteld. Vrije studie komt zelden voor; vraagstukken, opstellen en ontwerpen worden den leerlingen als huiswerk opgegeven, en schrijver dezes heeft studenten aan een particuliere electro-technische school gekend, die niet alleen tijdens den geheelen cursus geregeld tot 's avonds laat aan de studie waren, maar zelfs maanden lang en wekelijks meermalen den nacht aan schrijf- of teekentafel doorbrachten; en onder de leerlingen der technische scholen is zulk een ijver veeleer regel dan uitzondering.

Het aantal der jaarlijks te Delft gediplomeerden is gedurende de laatste kwart-eeuw gegroeid op een wijze, die onwillekeurig aan de bekende meetkundige reeks van Malthus doet denken. De omvang der weidsche gebouwen die Delft omringen en het getal der studenten, die zich in die zalen en laboratoria verdringen, staat echter in geen verhouding tot de behoefte aan ingenieurs. Om den toegang tot de ingenieursbetrekking voor nog breeder scharen open te stellen, werd zelfs een koloniale T. H. gesticht, daarbij de voordeelen ten offer brengende, die de studie der koloniale jeugd in Nederland kan opleveren voor de bevestiging der banden tusschen moederland en koloniën.

De snelle toename van het studentencijfer is door sommigen als een teeken van bloei met voldoening aanschouwd; hun naïef optimisme is thans door de feiten weerlegd. Anderen hebben het met bezorgdheid gadeslagen, maar als een dier sociale verschijnselen, die men gemakshalve maar als onweerstaanbare natuurverschijnselen pleegt te aanvaarden. Die pessimistische beschouwing der quaestie wordt op afdoende wijze weerlegd door het voorbeeld dat de Ecole Polytechnique ons biedt. Tegelijkertijd kan uit het voorgaande blijken dat, terwijl van sommige zijden de waarde eener grondige wiskundige opleiding in twijfel getrokken wordt, de vermaarde instelling, die het prototype is van alle, inrichtingen van hooger technisch onderwijs, de exacte wetenschappen als grondslagen der ingenieursstudie blijft beschouwen. Frankrijk, „always in the forefront of scientific progress” zooals Sir Eustace H. T. d'Eyncourt in *Brassey's Naval and Shipping Annual 1923* getuigt, dankt die eervolle positie voor een goed deel aan dat wetenschappelijk karakter van zijn hooger technisch onderwijs.

ROMMELPOT.

Op den achtsten Roomschen Studentendag kwam men tot de hiervolgende conclusies:

1e. Daar de Katholieke emancipatie, als einddoel beoogend het Godsrijk uit te breiden, slechts bevorderd kan worden door voor haar verwezenlijking gunstige individuele en maatschappelijke voorwaarden, is het voor de voltrekking dier emancipatie wenschelijk, dat de Katholieken een ingrijpenden invloed oefenen op de leiding der samenleving.

2e. Voor die leiding is naast een godsdienstig en cultureel hoog peil, een sterke invloed hunnerzijds noodig op het terrein van wetenschap, ambtenarij, wetgeving, landsbestuur, alsmede van handel en bedrijf.

3e. Tot het verwerven van dien invloed is het noodzakelijk dat de Katholieke student, mede het oog richtende op de emancipatie en haar einddoel, voor godsdienstige verdieping en culturele ontwikkeling enz. zich met alle kracht wijdt aan vakstudie en eenmaal afgestudeerd zijnde, aan de vervulling van de taak dat zijn ambt hem oplegt.

VEREENIGING RESIDENTIE-ORKESTEN TE DELFT.

3de Concert op Dinsdag 26 Februari, 8 uur, in Stads Doelen. Programma: o.a. *Viol-concert Max Bruch* (Solist: Sam Swaap) en *Don Quixote—Strauss*.

Entrée kaarten à f 2,50 verkrijgbaar aan het loket op den avond der uitvoering.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

OVERGANGSBEPALINGEN GELDENDE VOOR DE CANDIDAATS- EN INGENIEURS-EXAMENS ELECTROTECHNIEK VOOR DE ZOMERVACANTIE 1924.

Het **Candidaats-examen eerste gedeelte** omvat:

- A. Toegepaste mechanica (3 uren college);
Theoretische mechanica (4 uren college);
Administratief recht (2 uren college);
Werktuigbouwkunde (1 uur college en wel „Hefwerktuigen”, tenzij men voor een vroeger met ongunstig gevolg afgelegd examen, reeds „Regulateurs, enz.” had bestudeerd);
Metingen (2 uren college en 20 verslagen);
Leidingen (1 uur college en 1 ontwerp).

- B. Gelijkstroommachines (2 uren college en 1 ontwerp);
Zwakstroom (1 uur college en 6 verslagen).

Toelichting. In „Theorie der wisselstroomen” (prof. Elias), „Beknopte cursus” (prof. v. d. Bilt) en „Kennis van bouwstoffen” (prof. Visser), die voortaan tot het Prop. examen behooren, behoeft geen examen afgelegd te worden.

Zij, die zich uitsluitend voor het eerste gedeelte opgeven, kunnen desgewenscht alleen het onder A genoemde gedeelte van het examen afleggen. Voor de onder B genoemde vakken bestaat voor hen in den loop van den cursus 1924—1925 en na overleg met de betrokken hoogleeraren gelegenheid tot tentamen.

Maken zij van deze gelegenheid tot het afleggen van tentamen geen gebruik, of bereiken zij geen gunstig gevolg, dan worden zij in de onder B genoemde vakken bij het tweede gedeelte van het Candidaats-examen (dus b.v. in Juni 1925) ondervraagd.

Het **Candidaats-examen tweede gedeelte** en het **Ingenieurs-examen** omvat voor hen, die het Cand. examen 2e gedeelte in Juni 1924 afleggen een keuze uit de volgende vakken:

- A. Electrotechniek:
Eigenschappen en snelheidsregeling van electromotoren (1 uur college);
Electromotorbedrijven (Tractie) (1 uur college);
Electriciteitsvoorziening (3 uren college);
Synchrone machines (2 uren college);
Asynchrone machines (2 uren college);
Zwakstroom (3 uren college E₁) n.l.:
1 uur speciaal college Telefonie,
1 uur Signaalwezen en 1 uur Radio;
Theorie van Maxwell (3 uren college n.l. 1 uur E₂, 2 uur E₃);
Wisselstroomtheorie (1 uur college E₄);
Bijzondere onderwerpen, prof. Feldmann (1 uur);
Bijzondere onderwerpen, prof. Hallo (1 uur);
Bijzondere onderwerpen, prof. Elias (1 uur).
- B. (In overleg met de betrokken hoogleeraren, ook wat betreft het als keuzevak laten gelden van examenstof, waarin reeds bij het oude 1ste gedeelte examen is afgelegd en die niet meer tot het nieuwe eerste gedeelte behoort.)
Analyse (max. 3 uren);
Natuurkunde (max. 2 uren);
Werktuigbouwkunde (max. 2 uren);
Mechanische Technologie (max. 1 uur);
Theoretische Mechanica (max. 1 uur);
Toegepaste Mechanica (max. 2 uren);
Administratief recht, Staathuishoudkunde, Bedrijfsleer en boekhouden (max. 4 uren).

Toelichting. De beide bovengenoemde examens loopen gezamenlijk over de stof behandeld in 12 uren college, en wel **minstens 8 uren** te kiezen voor het Candidaats-examen tweede gedeelte en **hoogstens 4 uur** voor het Ingenieurs-examen.

Van deze 12 uren moeten weer **minstens 8 uit groep A** en **mogen dus hoogstens 4 uit groep B** gekozen worden.

Toelichting voor hen, die reeds in het bezit zijn van het eerste gedeelte Candidaats-examen.

Zij moeten zich voor het geheele examen aanmelden en worden vrijgesteld van examen in die vakken, waarin zij reeds met gunstig gevolg examen afgelegd hebben, m.a.w.:

Zij doen het tweede gedeelte als boven omschreven en bovendien:

- Metingen;
Leidingen;
Gelijkstroommachines, en
Zwakstroom.

Voor hen bestaat tot Paschen gelegenheid tentamen Metingen af te leggen.

Toelichting voor hen, die reeds in het bezit zijn van het tweede gedeelte Candidaats-examen, en niet van het eerste.

Zij melden zich aan voor het geheele examen en worden vrijgesteld van examen in die vakken, waarin zij reeds met gunstig gevolg examen afgelegd hebben, m.a.w.:

Zij doen het eerste gedeelte en hebben vrijstelling van:

- Metingen;
Leidingen;
Gelijkstroommachines, en
Zwakstroom.

Algemeene opmerkingen. Voor de keuze-vakken voor het tweede gedeelte Cand. en Ing. examen is steeds met den betrokken hoogleeraar overleg te plegen, vooral ook in verband met de noodzakelijke oefeningen in tekenzaal of laboratorium.

Nog eens zij de aandacht er op gevestigd, dat deze regeling **uitsluitend** geldt voor de examens in 1924. Zoo spoedig mogelijk zal de regeling voor 1925 en volgende jaren bekend gemaakt worden.

Namens de Afdeeling der Electrotechniek,
Prof. Dr. Ing. H. S. HALLO, w.i.,
Secretaris.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

VOORWOORD.

Waarde Lezer!

De redactie van het D.S.W. heeft mij gevraagd, aan mijn vriend Raphaël, die aan den overkant woont, een brief te schrijven. Geen gewone brief, natuurlijk niet; want als ik hem iets te zeggen had, zou ik m'n huis uitloopen en gaan fluiten, zooals alle studenten doen.

Maar wel: een brief in dit blad. U begrijpt niet, waarvoor? ik wel; m.i. in de hoop, dat Raphaël mij weer een brief terug schrijft in dit blad, en ik hem weer, enz.

Dit verzoek van de redactie aan mij lijkt mij een wanhoopsdaad, en heeft als oorzaak, dat er niemand, neen, ook gij niet, lezer, ooit in dit blad schrijft.

De stukken, die er elke week in staan, haalt de chef-zetter uit een groote kast, waarop staat: „Copie”. Daarin zit nog voor jaren; dat komt, omdat de gebruikte copie er altijd weer onder geschóven wordt.

Deze redactie is echter een hervormings-redactie en wil nu eens versch geschreven stukken in haar blad hebben.

Maar aan mij kon ze toch wel eens een strop hebben (hi, hi, hi!); niet, omdat ik geen aardige of geestige brieven kan schrijven, maar... omdat ik zoo openhartig ben en heelemaal geen schaamtegevoel heb; ja, ellendig is dat, ik schaam me haast het te bekennen.

Ja, hier zou ik nog veel over kunnen vertellen... maar de redactie heeft me niet gevraagd aan u te schrijven, lezer (omdat u toch niet terug schrijft), maar aan mijn arme vriend Raphaël, die wél terug moet schrijven; ik geloof, dat hij er wel een beetje mee in zal zitten.

In elk geval hoop ik, dat hij begrijpen zal, hoezeer een innerlijke noodzaak mij dwingt de volgende reine, openhartige bekentenissen aan hem te richten:

Beste Raphaël.

Toen ik vanmorgen mijn bed uitstapte, stond de zon reeds hoog aan den hemel en een angstwekkende stilte in de natuur (d.w.z. in de boom, die voor mijn raam staat) deed het vermoeden in mij oprijzen, dat de zoo lang verbeide morgen reeds allengskens was geweken en plaats gemaakt had voor de grijzen middag, die met zijn heldere hemel en klare rust mij ongevraagd van de vrijheid van den dag trachtte te overtuigen.

Dit maakte mij woedend, en terecht, waarde Raphaël. Ik kan die opdringerigheid en het zich mengen in mijn gewoonte van anderen niet verdragen. Zelfs de natuur vergeet tegenwoordig,

dat niet de menschen er voor haar zijn, maar zij voor de menschen, evenals de conducteurs er zijn voor de reizigers, en de professoren voor de studenten, etc.

Mijn woede werd nog vergroot tijdens den snellen draf naar mijn zitkamer, toen het gangzeil nog gelegenheid vond mij te overtuigen van het groote temperatuursverschil, dat er bestond tusschen haar en mijn bedwarme voetzolen. Doch in de kamer was het beter. Dáár... stond het oude kachelte en haar onnatuurlijk dik buikje gloeide mij vriendelijk tegen.

O, ode aan ode zou ik kunnen rijen op deze primaire vrucht-draagster, of liever deze draagster van de vrucht van het primaire tijdperk (indien de steenkolenhandelaar mij tenminste niet bedrogen heeft), maar ik zal het niet doen.

Dan, staande voor het raam, speurde mijn oog begeerig naar de ongelukken op straat, die zoo lollig moeten zijn; edoch, de straten waren reeds stil en ledig en boden geen ander aspect dan de bekende „meisjes waterhalen”, die wolken van waterdamp met zich mee voerden.

Dit, en de onnatuurlijke witheid der straatsteen, deed me in mezelf zeggen: „Het zal bar koud zijn”; zonder me hierbij ook in 't minst op te winden tegen de natuur, omdat ik gevoelde, dat ik en m'n onnatuurlijk kachelte haar de baas zouden blijven.

Plotseling holde de juffrouw met een quitantie binnen: „Steenkolen, mijnheer!”

Na overal in mijn pyama gezocht te hebben, zeide ik haar, met mijn door smart verouderde trekken, die ik voor zulke gevallen bezit, dat ik helaas deze primaire quitantie onbetaald moest laten, waarop de juffrouw: dat dit de laatste kit was, en de quitantie al van November, en dat ik wel geen nieuwe kolen zou krijgen, enz.

Hierop voltrok zich, onder zuchten en berouwvolle geluiden, in mijn binnenste een strijd tusschen de nu honende natuur en mijn vestjeszak.

Mijn juffrouw is een goede juffrouw, want na een poosje hoorde ik, even vóór het dichtslaan van de deur: „Dus, volgende maand, mijnheer?”

Ik leef nu nog voort, Raphaël, doch alleen door het vertrouwen, dat ik bezit in de vooruitgang der menschheid, wat betreft het vertrouwen in zijn medemenschen.

Je trouwe,
GABRIEL.

CORRESPONDENTIE.

O. — Plaatsgebrek maakt het onmogelijk uw artikel reeds thans te plaatsen.

ADVERTENTIËN.

Gelegenheid tot DINEEREN

f 1.10 PER PERSOON.

Adres: CHOORSTRAAT 3. (4)

BEZOEKT Café-Restaurant

DE KROON (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

Stoom-Wasch- en Strijkinrichting
„HELDERLUST”

G. J. VAN DER MEER,
Hugo de Grootstraat 52/54. Telef. 540.

Behandeling van de fijne Heerenwasch:

BOORDEN, OVERHEMDEN,
MANCHETTEN, ENZ. ENZ.

Ontvleken en oppersen van Heeren-Costuums.
ZEER BILLIJKE PRIJZEN. (20)

Ir. R. BAGGERMAN,

Assistent Electrotechniek, (7)

Repeteert Electrotechniek.

VAN LEEUWENHOEKSINGEL 2.

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT (15)

ALLES (10)

wat valt onder de benaming DRUKWERK (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw Bindwerk het adres.